

BİNBİR ROMAN

Cilt: 2 - Sayı: 35 - 25 kuruş

12 - Ocak - Çarşamba - 1949

BASUŞAK, DENZİYE BİR MEKTUP UZATIR..

35
39

MEKTUP KUTUSUNDA
BULDUM.. YENİ GELMİŞ
GALİBA.. ÇÜNKÜ DÜN
AKSAM YOKTU..

VER BANA

BASUŞAK ÇIKTIKTAN SONRA
DENZİ MEKTUBU YÜKSEK SES-
LE OKUR.. "SEVGİLİ BABACI-
ĞIM RAYMOND.. İLE EVLEN-
MEM ARTIK MÜMKÜN DEĞİL.
BU MEKTUBUM ELİNİZE GEÇ-
TİĞE VAKİT BEN ÇOK UZAK-
LARDA OLACAĞIM. KLARA.."

HİCBİR İZAHAT
VERMEDEN KLARA-
YI BÖYLE KAÇIP
GİTMEYE ZORLA-
YAN SEBEB NE
OLABİLİR ACABA

O SIRADA TELEFON ÇALAR. DENZİ
RAYMOND'A DÖNER..

MATMAZEL DAMANTI TELEFON EDİ-
YOR.

KLARA HAKKINDA BİR
HABERİMİ VERECEK
ACABA?

RAYMOND NE OLDU BÖYLE?
KLARA ACINACAK BİR HAL-
DE DÜN AKSAM BANA
GELDİ..

DEMİYİM
DI ORADA?

HAYIR.. AZ EVVEL NANNA İLE
GİTTİ.. ZANNEDESEM GEMİ
VAYA GİDİP DER-
HAL GEMİYE
BİNECEKLER..

VAZİYETİ, HELECANLA TA-
KİP EDEN EGLE, RAYMOND-
DUN ELLERİNDEN TU-
TAR.

RAYMOND TELEFONU KAPAR. KAYBEDECEK VAKİT YOKTUR.

GEMİYE BİNMEYEN
ÖNCE KLARAYA
YETİŞMELİYİM.

HAKKIN VAR!
ÇABUK OL..

BENDE GELİYORUM. BÜTÜN
KUDRETİNİLE BU SİRRI ÇÖZ-
MEK VE SİZİ MES'UT GÖRMEK
İÇİN ÇALIŞACAĞIM.

ÇOK İYİ SİN
EGLE..

RAYMOND VAKIT KAYBETMEZ. KLARANIN CENOVADA VAPURA BINMEK ÜZERE OLDUĞUNU ÖĞRENİR ÖĞRENMEZ DERHAL KENDİ OTOMOBİLİNE ATLAR. VE CENDVAYA DOĞRU YOLA ÇIKAR. YANINDA BULUNAN EĞLE, SIK SIK SAATE BAKMAKTADIR.

NEPTUN VAPURLU ÖĞLEYİN HAREKET EDECEK. SAAT SİMDİ ON. ACABA VAKTİNDE YETİŞEBİLECEK MİYİZ.

5/10

HER NE BAHASINA OLURSA, OLSUN YETİŞMENİZ LAZIM.

BİRDEN BİRE LÂSTİKLERDEN BİRİ PATLAR. KORKUNC BİR ŞEKİLDE SAGA SOLA GİDEN OTOMOBİL BİR AĞACA ÇARPAR. EĞLE ALNINDAN HAFİFÇE YARALANMIŞTIR.

EĞLE BİR SEYİN VARMİ?

OH! HAYIR. YALNIZ SERSEM OLDUM. SİMDİ SİZ BENİMLE MEŞGUL OLMAYI BIRAKINDA BU ŞARTLAR ALTINDA NE YAPABİLECEĞİMİZİ DÜŞÜNÜN.

RADYOTÖR İYİCE EZİLMİŞTİR. RAYMOND MAKİNAYI ÇALIŞTIRMAK İÇİN BOŞ YERE UĞRAŞIR.

YAPACAK BİR ŞEY YOK. İLK GECECEK OTOMOBİLİ DURDURUP KENDİNİZİ YEDİĞİNE BAĞLATACAĞIZ.

PEKİ RAYMOND!

BÜYÜK BİR OTOMOBİL GEÇER. FAKAT EĞLE DURMASI İÇİN HİÇ BİR İŞARET YAPMAZ. MAKİNAYLA MEŞGUL OLAN RAYMOND HAYRETLE BAKAR.

NEDEN DURMADI?

İÇİ DOLUYDU. BİZE ALDIRIS ETMEDİ. BEKLEMekten BAŞKA ÇARE YOK.

RAYMOND KOLLARINI AÇARAK YOLDU ORTASINDA DURUR.

BEKLEYEMEYİZ! KAYBEDECEK VAKTİMİZ YOK. GEÇEN HER DAKİKA BİR FELAKETE SEBEB OLABİLİR.

SENİ DELİ ZANNEDERLER RAYMOND!

BİR KAMYON DURUR. RAYMOND YER İSTER. SÖFÖR KABUL EDER.

PEKİ AMA MAKİNE NİZ NE OLACAK? BEN GEKEMEM.

SİMDİLİK MAKİNE DURSUN. SAYET ÖĞLEDEN EVVEL CENOVAYA YARIRSAK ON BİN ÜRET KAZANIRSIN.

ARKASI VAR

15 NUMARALI LOCA

Nakleden: İ. ŞERİF

Karlos Santo, aynaya bakıp kendini beğenerek gülmüştü. Aynada, zarfı, yakışıklı ve hayli şık giyimli bir delikanlı görmüştü. Yüzü güneşten yanmıştı ve dudaklarının kenarlarındaki ince kırışıklar da olmasa fevkalâde güzel bir erkek yüzüne sahip olduğu söylenebilirdi. Yazık ki, biraz zalim bir edası vardı.

Karlos, kıyafatını düzelttikten sonra: « İyl! dedi. Kendimde hiçbir beğenilmeyecek taraf görmüyorum. Bugün muvaffak olurum, sanırım. Artık fazla beklemeğe tahammülüm de kalmadı! »

Birkaç zamandır, tesadüfen yoluna çıkmış bir kadının peşindeydi. Önce « Kolay enselerim! » diye düşünmüş, alışıktı gözlerle kadının taşıdığı mücevherlerin kıymetlerini hesaplamıştı. Fakat şimdiye kadar, bütün yaklaşıma denemeleri boş çıkmıştı.

Karlos'un yüzünün manası sertleşti. İcap ederse zora başvurmadan çekinmiyecekti. Çekmeceden aldığı kısa hançeri cebine kaydirdi.

Sokakta, bir taksi çağırıp şoföre adres verdi.

İndiği büyük otel önünde, kaldırında bir aşağı, bir yukarı geziyor, gelen giden otomobillerden kanlara bakıyordu. Birden hareketsiz kalıverdi. Gayet şık bir otomobilden inen bir kadın, şoföre herhangi bir emir fırlattıktan sonra otelin holüne girmişti.

Kapıcı, hızla geçen kadının düğürdüğü bir zarfı kendisine vermek için seğırtmişti ama Karlos daha çabuk davranmış, zarfı yakalamıştı. Kapıcıya:

« Ben bayanı tanırım! Zarfı kendisine veririm! » dedi.

Kapıcı, nazik bir af dileyişle geri çekilirken Karlos da kadının pe-

şinden gider gibi yaparak hole girdi. Fakat kapıcının, göremeyeceği bir yere gelince çabucak açıp okudu. Bu, pek kısa bir mektuptu ve içinde şunlar yazılıydı:

« Sevgili Liyan! Bu gece yarısı maskeli baloda 15 numaralı locada olacağım. Sırtımda bir Pihero kostümü bulunacaktır. »

Karlos mırıldandı: « Mükemmel! Ben de orada olurum! »

Hemen otelden çıkıp bir taksi çağırdı ve dosdoğru, maskeli balo elbiseleri kiralyan bir mağazaya hareket etti.

Karlos Santo, balo salonundaki

kostümlü ve binbir kıyafetli kalabalık arasından Pihero kılığıyla geçti. Merdivene ulaşip ikinci kata tırmandı. Az sonra da 15 numaralı locanın önünde duruyordu. Kol saatine baktı: Onikiye çeyrek vardı! Acaba ilk gelen kendisi mi olmuştuk? Bir lâhza kapıyı dinledikten sonra kanadı, açarak locaya girdi.

Donanmış bir masa başında, yine Pihero kıyafetli bir adam duruyor ve yeni geleni hayret içinde süzüyordu. Karlos'un, bir tekmede kapıyı kapattıktan sonra hançerli elini kaldırmayla indirmesi birkaç saniye ancak sürdü. Hançer, yabancı adamın göğsüne, kabzesine kadar girmişti, Ansız hücumu uğrıyan

riledi. Genç kadının elinde, namlusu kendisine müteveccih bir tabanca peyda olmuştu. Sert bir sesle:

« Eller yukarı! dedi. Çabuk elindeki hançeri yere at! Görüyorum ki, senden şüphe etmekle hiç yalmamışım! Peşime düştüğünden beri hep seni kolluyorum. Kısa zamanda ne mal olduğumu anlamıştım ya... Söyle bakayım bana, kendisiyle sözlü olduğum adam nerede? Çabuk söyle! »

Karlos, silâh karşısında hissettiği aczin verdiği dayanılmaz hiddetle paravanayı gösterdi.

« Paravanın arkasında ha? Öldürdün tabii? Ve soydun da? Şüphemi var? Ne aldınsa çabuk guraya, masanın üstüne bırak bakayım! Çabuk diyorum! Aç o cüzdanı! İçinde, kurdeleye sarılı dört mektup vardır. Çıkar onları! Burada kibrit var. Yak o mektupları birbiri ardına bakayım! Gözünü aç, ufacık bir hareketinden şüphelenirsem seni köpek gibi yere serarim! »

Karlos, hiddetten titreyen eliyle kibriti yakıp ilk mektuba alev tut-

Genç kadının elinde, namlusu kendisine müteveccih bir tabanca peyda olmuştu.

BİNBİR ROMAN

Bugün, Türkiye'nin en zarif ve en zengin, en güzel basılan mecmualarından biridir.

**9 tane resimli ve çoğu renkli roman
2 tane büyük heyecan ve aşk romanı
5 tane dünya dillerinden seçme hikâye**

Sinema sütunları, keskin zekâ bulmacaları vesaire ile hakikaten emsalsiz olan mecmuanızı, arkadaşlarınıza tavsiye ediniz!

**PEK YAKINDA
YENİ BİR RESİMLİ
AŞK ROMANI!**

zavallı, dehşetinden yuvalarından uğrıyan gözlerle yere yıkılıp hırlamaya başlamıştı. Karlos, ölüyü yerde sürüyerek bir köşede duran paravananın ardına götürüp bıraktı. Sonra geri döndü. Cinayete alt hiçbir iz bırakmamacasına herşeyi düzeltti.

Bir kanapenin üstünde bir pardesi duruyordu. Karlos, pardesünün ceplerini arayıncı şişkin bir cüzdan çıkardı. Kendi pardesüsüne aktarıncı.

« Bu da cabası! » dedi. Ve memnun memnun gülmüştü.

Bu esnada kapıya hafifçe vurulmuştu. Karlos, acele kendine çekildikten sonra, az önce, masa başında beklemiş olan adamın favırlarını takınıp gülmüsmeye çabalarak sofradan tarafa yürüdü ve seslendi:

« Giriniz! »

Locaya bir kadın girmişti. Sırtında İspanyol kıyafetine benzer bir rop vardı. Yüzünde de maskesi duruyordu. Karlos da maskeli yüzünü iğerek kendisine uzatılmış olan eli öptü. Bir yandan da kapıdan tarafa bakmış ve kadının kapalı olduğunu görmüştü. Sol avucunun içinde küçük hançeri sıkıyordu. İşte, artık kadın ve taşıdığı bütün mücevherler, onun olacaktı. Nettekim, öptüğü eli bırakıp kadından tarafa bir adım atacak olunce gördüğü şey üzerine dehşet içinde ge-

Kadın sözüne devam etti:

« Ne yapmak istediğimi anlamışsındır herhalde. Ben o zarfı mahsustan düşürmüştüm. Seni buraya getirmek istedim. Demincek hançerleyip öldürdüğün o adam da senin gibi haydutun biriydi. Onda ki mektuplarımı, hattâ bir ölüm ve cinayet pahasına da olsa geri almam lazımdı. Yoksa daha şimdiden beni o mektuplarla tehdit edip para sızdırmaya başlamıştı bile. Senin onu öldürmen daha münasip olacaktı. Oldu da işte. Artık istikbalden hiç bir korkum yok. Dur! Yoksa tetiğe basıyorum! »

Karlos, hiddetini artık yenememiş, silâha rağmen deli gibi kadının üstüne atılmak istemişti. İki silâh sesi ortalığı çınlattı. Adam, bir lâhza çivilenmiş gibi olduğu yerde kaldı, sonra sallanarak elini omuzuna götürdü.

Genç kadın, havaya da iki el silâh atınca kapıyı açtı. Koridorda, locaya doğru koşan iki polis gördü. Gelen memurlara, yerde yatanı göstererek:

« Ben bu adamı tanımıyorum! dedi. Kendisiyle burada buluşacağımız adamı öldürmüş. Şimdi de beni öldürmek istiyordu. »

Paravanayı çekince, arkasındaki ölü meydana çıktı.

Hiddetinden yüzü değişmiş olan Karlo'yu yakaladılar.

Genç kadın ise masa örtüsü üzerindeki kâğıt kullerini yere savurduktan sonra sessizce, maskeli kalabalık arasından çekilip gitti.

Büyük ve Heyecanlı Casus Romanı: 17

Kulağına işildi:
— Dö Kantinyi, seninle bu akşamki Şark ekspresindeki yerleriniz için konuşmak istiyor, dedi. İngiliz:
— Alâ! diye söylendi.
Bir an tereddüt ettikten sonra Mis Feyne baktı. Fakat Patrisya, köpeğinin tasmağını takmak için eğilmişti. Dallas, fazla bir tek kelime bile söylemeden çıktı. Hartigan, Patrisyanın başını yukarıya kaldırdı. Genç kızın yüzünde inatçı bir ifade belirmişti. Binbaşı:
— Galiba bu atışmaya ben sebep oldum! dedi.
Genç kız cevap verdi:
— Kaba ve terbiyesiz bir adammış meğerse! Bu akşam gidiyorlar

Mis Feyn, salondan çıkarken söylendi:
— Hemen tayyare meydanına telefon edayım.
Patrisya, telefon kabinesine gittiği zaman, orada katalogu karıştıran yeşil yağmurluklu bir adam vardı. Bu adam kendisine yol verdi. Hatta aradığı numarayı bulmasına da yardım etti.

VOLF İS BAŞINDA

Fon König dosdoğru Salzburga gitmemişti. Şehre birkaç kilometre kala, hudutta trenden inmiş ve pasaportuyla, mütevazı bavulcuğunu gümrükçülere gösterdikten sonra, yakın bir köye doğrulmak kararını

gözü, uzaklaşmaya başlamıştı. Yol karanlık ve tenhaydı. Dağlardan doğru soğuk bir rüzgâr esiyor ve uzaktan bir çağılayan sesi geliyordu. Hava korunma projektörleri yavaş yavaş göğü yalıyorlardı. Volf, Alman - Avusturya hududunun gayet yakınlarında bulunduğunun ve Nazilerin ansız bir hücumuna karşı hududun dikenli teller, makineli tüfekler ve bomba ihtiyatlarıyla korunduğunun yabancıları değildi. Uzakta bir saat, onbiri çaldı. Volf için çekerek yoluna devam etti.

Aradığı otel, temiz yüzü ve cephesine çiçekler ve aziz resimleri boyanmış küçük bir binaydı. Kilisenin arkasındaki ufak sokakta bulunuyordu. Kapı kilitliydi ve antrenin üstündeki küçük lamba müstesna bütün bina, karanlığa gömülmüş bulunuyordu. Volf, kapının tokmağını çaldı. İçeride bir adım sesi duyuldu, kapı aralandı, bir zincir sakırdadı ve bir ses sordu:
— Kim o?

Volf, arkasına bakarak sokağın tenha olduğunu kestirdikten sonra:
— Hürriyet! diye mırıldandı.
Kapı, birdenbire büsbütün açılmış ve sırtında gömleğinden başka bir şey bulunmayan bir adam görülmüştü. Ziyaretçi sordu:
— Her Mayer siz misiniz?
Beriki cevap verdi:
— Ta kendisiyim.
— Geliniz.
Otelci kapıyı kapattı, kilitledi, zinciri taktı, sonra ziyaretçiyi kapı-

— Hayır, ne onlardan, ne de öteki partiden. Fakat kendisiyle konuşmam lazım. Köşkü nerede?
— Köyün arkasındaki tepede. Lâkin kendisini orada bulamayacaksınız. Epeydir görüldüğü yok.
— Halbuki iki gün önce Salzburgda görmüşler onu.
Otelci, bilmediğini gösterir bir hareket yaptı.
— Olabilir. Çünkü gelip giden, habire gezen bir adam. Fakat ben görmedim kendisini.
— Hiç yanında total bir şışman adam gördünüz mü onun?
Öteki başını sallıyarak:
— Hayır! dedi.
— Pekî, hiç böyle total ve iri yarı bir adam görmediniz mi burarlarda?
— Hiç görmedim. Zaten burada hudut havalisinde insan durmaz ki. Eğer yemeğinizi bitirdinizse bayım, zevceem sizi odanıza götüreceğim. Sabahleyin isterseniz size Bartelsin «Fridel» köşkünü gösteririm. Köyden ancak iki kilometre uzaktadır.
— İşte burası!

Çok çamurlu bir köy yolu, tepeye doğru yollankavi çıkıyordu. Vadi de kar erimmişti ama, dağda hâlâ sıldırıyordu. Her bir taraftan akan suların gürültüsü geliyor ve hava bir bayıl nemli bulunuyordu.
Sirtına tiroyen elbisesi geçirmiş ve yeşil ceketle, kısa meşin pantolonları içinde daha irileşmiş duran koca vücutlu Her Mayer, eliyle uzakta, çamlıklar arasında uzun ve basık bir dam gösterdi. Sonra gerisin geriye dönerek Volfu seslendi:

— Bakın! Hakkınız varmış... Doğruydum. Köşkten göğeyi doğru mavi bir duman yükseliyordu. Otelci:
— Geçen hafta buradan geçtiğim zaman ufak bir hayat işareti bile yoktu. Sizinle beraber yukarıya kadar çıkayım mı?
— Hayır, teşekkür ederim. Kendi başıma hallederim bu işi.
— Öyleyse Tanrı sizi korusun arkadaş!

Va yeşil sapkasını çıkarıp bir selâm veren otelci, inışten inmeğe koyuldu. Volf otelcinin geri döndüğünü görünce, plâman olur gibi oldu. Bu neseli Nisan sabahı melankoliye müsait değildi. Fakat içinde müthiş hadiselerle karşılaşacağına dair bir duygu vardı. Patekaya tırmanırken, bir yandan da rasyacağı adamın itimadını kazanmak için uydurduğu hikâyeyi kafasında eviriyor, çeviriyordu.

Volda biraz uzakta yükselen ve arkasından değla muhafaza edilen Fridel köşkü, umumî görünüşüyle vadinin öteki binalarına benzememekle beraber, temiz tutulmuş ve iyi bakılmış bir binaydı. Pancurları duvarlara iyice yerleştirilmişti. Ve köşkün önündeki avluya girince, arkada baştan aşağı çamur içinde bir otomobilin gerisi görünüyordu.

Volfun çaldığı zil sesine, yaşlı bir köylü kadın çıktı. Almanın uzattığı kart viziti alarak, kendisini peronda bekletti ve uzaklaştı. Fon König, Berlinde, İngiliz harfleriyle kartları bastırmıştı. Bu kartın üstünde:

Volfagang fon König

Yazıyor ve soyle bir adres takip ediyordu:

Grayhar Building, New-York City.
Bu adres, bir arkadaşının ve kartın üstüne de kurşun kalemle şu cümleyi yazmıştı:

Bir miras meselesi için..

Yaşlı kadın tekrar görünerek bir kelime bile söylemeden Volfu aldı, büyük bir çini sobanın ısıttığı bir odaya götürdü. Burada bir adam sabah kahvaltısı yapıyordu. Bu, her

(Arkası 14 üncü sahifede)

Otelci, kapıyı açarak Volf'un yüzüne baktı.

demek ki, ikisi de öyle mi?
— Evet, sant yediyi kırk beste hareket edecekler.
— Sizi tayyare ile Baden-Badene götüreceğimi söylediniz mi ona?
Hartigan başını salladı:
— Hayır, söylememe fırsat vermedi ki.
Patrisya, boynuna bir kurdele ile asılı küçük elmaslı saate baktı.
— Vakit geçikti, dedi. Bu akşam gideceğiz. Çünkü göz gözü görmeyecektir. Fakat tayyareyi, yarın sabah erkenden harekete hazırlatırım.
Hartigan muteriz bir tavırla genç kızın yanına okşadı:
— Dallas yine bağırıp çağıracaktı.
— Canım kendisine bundan bahsetmeğe lüzum var mı? Siz de işimi bozmayın Ned! Oraya gitmeği öyle canım istiyor ki...
Binbaşı gülümsedi:
— Pekâlâ! Arzunuzu yapacağım kızım.

vermişti. Zaten son trene binmişti. Tren gardan henüz çıkmıştı, ki istasyonun bütün ışıkları, birdenbire söndürülmüştü. Oldukça sert bir hava, kar yağacağını gösteriyor gibiydi. Zaten gümrükçüler de bir yandan pasaporta bakarken, bir yandan da dalrelerine çekiliyorlardı. Garın başında duran nöbetçiye gelince, kafasını atkısına iyice gömmüştü.

Volf, trenden inen tek yolcuydu. Durdu. Geri döndü ve çantasını muayene etmiş olan gümrükçüye Almanca sordu:

— Bana Altın Gül otelinin yolunu gösterir misiniz?

Memur, kendisine uzun ve manidar bir bakışla baktı ve Von König, bütün öteki memurların da işlerini bırakarak nazarlarını kendisine diksokağa sapın!

— Solda, kiliseden sonraki ilk tiklerini gördü.

— Tesekkür ederim.
Volf, peşinde bütün memurların

sı koridora açılan bir salona götürdü. Volf, hiç sesini çıkarmadan adama bir mektup uzattı. Otelci mektubu okuduktan sonra yırttı, parçalarınıso baya attı. Sonra da sordu:

— Ne arzu ediyorsunuz şimdi?
— Bir yatak istiyorum. Söyle kafif bir de yemek..

Otelci «pekâlâ» işareti yaptıktan sonra:

— Bir dakika müsaade.. dedi. Söyle oturun da biraz ısının.

Soğuk jambonla bira getirdikler zaman, Volf sordu:

— Bu civarda Gido Bartels adlı birini tanıyor musunuz?

Hancı, hemen kaşlarını çatmıştı. Bizimkilerden değil, diye cevap verdi.

— Hayır, ama burada oturuyor değil mi?

— Evet, burada oturuyor. Nazilerin yardımcısı değildir. Ama kim bilir, belki öyle görünür de yine Nazi casusudur.

Fon König başını salladı.

Yazan: M. YAMAN

şey bilmiyen bir kadına bunu söyledikten sonra... Allaha ısmarladık Affan.

— Büyük sefa geldin Nerime.

İki yuva böylece gümbür gümbür yıkıldı. Aynı mahkemede, birer saat ara ile yapılan celselerde ayrılık kararı verildi.

İlk ayrılan Cemile karısı Süheylâ idi. Süheylâ ayağının bağı çözülür çözülmez çıkıp gitmemişti. Affan bekliyordu. O da yakasını kurtarıp, karısından ayrılabilirse, bunun şerefine eğleneceklerdi.

Cemil, ahlâksız karısına acımıyordu. Fakat kendisini aldattığı adamı ve karısını görmeği merak etmişti. O da gitmedi. Ayrılan karı koca birbirlerinden uzakça pencere önlerinde beklediler.

Affanla Sara da aynı kararı aldılar. Affan utanıp sıkılmadan Süheylâyâ doğru koştu. El sıkıştılar. Az daha öpüşeceklerdi. Dinleyiciler arasında kendilerinden ayrıldıkları eşlerini akıllarına bile getirmeden kayboldular.

Oğün başka mahkeme yokmuş. Ortada birkaç hademeden başka ancak iki insan kalmıştı. Birisi Cemil, Öteki Nerime.

Nerime kendisini tutamıyor, hıçkırarak ağlıyordu. Cemil onu gördü. Kendi kendine :

— Tamam dedi. Bu kadını Affanın karısı. Yahu hem de güzel bir tazeymiş. Bayağı genç. Olsun olsun da yirmi beşinde.

Yavaş yavaş yürüdü. Gitmeğe hazırlanan, gözlerini kurutmağa sabırlı genç kadına sokuldu. Üzüntülü yüzü kızardı :

— Hanımefendi, affedin beni. Siz Affan Beyden ayrıldınız değil mi?

Genç ve güzel kadın :

— Evet efendim, dedi.

Yürümeye çalıştı. Cemil ilerledi :

— Hanımefendi, dedi. Fakat kocanız deli miydi ki sizi terketti? Masumiyet, nezaket, temizlik, sadakat yüzünden akıyor.

Kadın duruladı. İçini çekti :

— Neye yarar efendim, dedi. İnsan dengi dengine düşmedikten sonra. Kabahat bende oldu. Ben nihayet evine bağlı bir erkekle evlenebilirdim. Böyle karakteri belli olmıyan hoppa bir erkekle değil.

— Haklarınız var Hanımefendi, haklarınız var. Ben de aynı hataya düştüm. Benim gibi evine bağlı bir erkeğe ancak sizin tip ve karakterde bir eş uygundu. Fakat kader başka şekilde tecelli etti. Siz, kurtulduğunuz için kendinizi mesut eddetmelisiniz efendim. Sizin gibi bir meleğin böyle bir adam elinde ziyan olmasına can dayanamazdı. Ben, bendeniz de başıma gelen bu

Karısı kendisini aldatıyormuş! Bunu yüzüne karşı söylemişlerdi. Kanıksadı artık zavalı. Öteki, beriki gibi kanlı bıçaklı olacak odamlardan değildi. Nazik ve terbiyeli yaratılmıştı. Böyle işleri mahkemenin halletmesi daha hayırlıydı.

Fakat önce ögüt tarafına gitti. Beş yıllık karısını karşısına aldı :

— Bak kızım, kadın demek namus demektir. Senin hareketin herkesin gözüne batıyor. Böyle hoppahlıklardan vazgeç. Öyle davran ki yapmış olsan bile yalan zannedilsin. Evinden çıkma.

Karım şöyle karşılık verdi :

— Allah, Allah, zorun nedir? Elâlem ne derse desin. Benim içimde fenalık yok ki!

Cemil dayanamadı :

— Anama gidiyorum diye elin herifiyle Yalovaya gittiğin zaman da içinde fenalık yok muydu?

Kadın yüzlenmeğe dayamadı :

— Nezaketine diyecek yok, dedi.

— Senin de iffetine.

— İyi vardım.

— Yani hem benimle oturacak, hem de elin itleriyle düşüp kalkacaksin ha!

— Ne yaparsam yaparım, yalnız seninle yaşayamam artık.

— İşte ilk defa bir iş üzerinde anlaştık. Buyur mahkemeye.

— Tuvaletimi yapayım, geliyorum.

Fakat öte yandaki çift böyle anlamamıştı. Üç yıllık, iki gözü iki çeşme ağlayan kadın ilk defa kocasını tenkid ediyordu :

— Eları düşman gayreti, sesi mi çıkarmıyorum amma artık ailem de bu kadarına razı olmuyor. Bir şey yapacaksın, bari belli etme.

Erkek ağır basıyordu :

— Ben erkeğim. Bana gem vurulamaz. Bir kadınla ömür geçiren erkeği gösterenin alnını karışlarım. Böyle lâkırdılar istemem. İşine gelirse.

— İşime gelirse verem olacağım.

— Ayrılız.

— Ayrılız, öyle mi? Sen benim gibi evinden, kocasından başka bir-

SİNEMA

Peter Lawford

Hayatı: Asil bir İngiliz ailesinin, Sir Sidney Lawford ve Lady Lawford'un oğlu olan Peter 7 Eylül 1923'de Londra'da dünyaya geldi. Babası meşhur bir askerdir. Daha doğmazdan bile evvel Peter'in de büyüünce asker olacağı tabii kabul ediliyordu. Ama Peter'in arzusu başkaydı. Yedi yaşına gelince annesine aktör olmak istediğini itiraf etti. Oğullarının asker olmak istemiyişini anneye babayı büyük bir sukutu hayale uğrattı. Fakat ikisi de gayet geniş fikirli olduklarından onun arzusuna mani olmayı akıllarından bile geçirmediler. Böylece küçük çocuk bir tanınmış vasıtasıyla Old Bill isimli bir filmde, ondan sonra da bir başka filmde oynadı.

Filmleri:

Bir müddet sonra Lawford'la New York'a gittiler. Bu sırada harp patladı. Sir Lawford'a İngiltereden para gelmeğe başladı. Bunun üzerine Peter bir işe girdi. Aldığı parayı bir kısmını biriktirdi ve tekrar Hollywood'a döndü. O sırada Mrs. Miniver filminde oynamak üzere bir İngiliz delikanlısı aranıyor. Peter müracaat etti ve kabul olundu.

Son filmleri arasında Esther Williams ile çevirdiği On An Island With - Seninle Bir Adada; Elizabeth Taylor'la çevirdiği Küçük Kadınlar vardır. Kendisini bu mevsim Cluny Brown - Aşka Dönüş filminde gördük.

Aşkları: Hollywood'un en aşırı derecede uçarı gençlerinden biri olan Peter ciddi bir aşk yaşamadan birçok kızlarla düşüp kalkmıştır. Bilhassa Lana Turner ile geçirdiği macera pek meşhur olmuştur. Şimdi genç ve güzel Elizabeth Taylor'un peşinde koşmaktadır.

Hususiyetleri: Mavi gözlü, kumral bir delikanlı olan ve tenise, yüzmeğe, ata binmeğe bayılan Peter, İngiliz olmasına rağmen son derece havaî bir gençtir. Bilhassa en ciddi yerlere bile cicili bicili gömleklerle gitmesiyle meşhurdur.

işler için esef etmiyorum. Onlar birbirlerini buldular. Size gelince, bu temiz ruh, bu güzellik sizde varken...

Kadın sıkılarak :

— Teşekkür ederim, dedi. Fakat ağzım yandı benim. Şu ilâmı alayım, Hemen Eskişehirdeki babamın yanına gideceğim.

Cemilin dili dolayınca :

— Şey, dedi. Hanımefendi. Ben-

denize müsaade eder misiniz bu işlerle uğraşayım. Benim de alacak ilâmım var. Siz buralarda uğraşmayın hiç. Sonra eğer arzu ederseniz pederin yanına birlikte gideriz.

Nerime hık mık etti ama bu terbiyeli, evcil adam kendisine hiç de soğuk gelmemişti. Eskişehirde birlikte gittiler. Nerime kadir kıymet, ağzının tadını bilen bir kocaya, Cemil de yuvak yuvak, tertemiz bir yu-

5000 DİNAR

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Bedri

Karşılaştığı adam Danilo'yu peşine takarak sinsi sinsi güle güle evin yolunu tuttu.

Tiren daha Susak'a varmadan önce, Danilo şehrinde oda bulmanın çok zor olduğunu öğrenmişti. Panayırı gezmeye gelen ziyaretçiler bütün otelleri doldurmuşlardı. Bu yüzden ilk başvurduğu yerde kendisine hiç boş oda olmadığı söylenince hayret etmedi. Yalnızlık, Danilo'yu iyice yorgun düşürmüştü. Başka bir yere daha uğradı, gene yer yoktu. Geri dönüp dışarı çıkarken, otel kâtibi ile konuşmalarına ağızdan ağıza kulak kabartan bir adam yolunu kesti.

Yabancı, "Yer bulmak çok zor, değil mi?" diye sordu. Kıyafetinden tersane ameleşi, denizci yahut da bu cinsten bir iş sahibi olduğu anlaşıyordu. "Şehir hınca hınç dolu; eğer hiç bir otelde yatak bulamazsanız benim basit odam emrinize amadedir. Kardeşim birkaç günlüğüne şahirden ayrıldığı için oda boş, eğer alelade bir tahta karyolada yatabilirsanız buyurun." Danilo, bu tevazuu biraz fazla mübalağalı buldu ve talihini öteki otellerde de deneyeceğini söyleyerek yabancı adama teşekkür edip ayrıldı.

Fakat nereye gitse aynı cevabı alıyordu, artık bir adım bile atacak hali kalmamıştı. Tam bu sırada biraz evvelki adamla hiç de tesadüfe benzemiyen bir şekilde gene karşılaştınca bayağı sevindi.

"Nasıl bir yer bulabildiniz mi

bari?"

Danilo, başını meyasane sallayarak, "Maalesef, hayır," diye cevap verdi. "Eğer beni halâ evinize kabul etmeyi düşünüyorsanız."

Adam istekli bir sesle, "Şüphesiz," dedi. "Şüphesiz".

"Odanın geceliğine ne istiyorsunuz?"

"Aman efendim, sizden para filân alacak değilim ben, bunu size iyilik olsun diye yapıyorum," diye cevap veren yabancı kötü kötü sırıyordu, yahut da Danilo'ya öyle geldi. Bununla beraber onu takip etti. Dokların arasından geçip bir sürü köşe döndükten sonra küçük ve sevimli bir eve geldiler. Adamın odası koridorun karşısındaydı. Danilonun yatacağı küçük odada da iki yatak, bir sandık, birkaç iskemle, üstünde temiz bir örtü bulunan bir masa ve onun zerinde, içine büyük bir karanfil sakısı oturtulmuş bir kap vardı. Fakat el yıkayacak bir yer görünmüyordu. Her halde koridordaki musluktan istifade edilecekti.

Danilonun, etrafına uzun uzun göz gezdirecek ne hali, ne de vakti vardı. Göz kapakları, kurşun gibi ağırlaşmıştı. Ev sahibine iyi geceler temenni ederek hemen yattı.

Danilo ertesi gün Dubrovnik'e gidecekti.

Vapur sabah saat yedideydi, ve onu kaçırmak istemiyordu. Şafak sökerken elbiselerini koyduğu yatağın yanında çok hafif bir gürültü duyarak uyandı. Gözlerini araladı,

Alaca karanlıkta ev sahibinin cebinin cebinden cüzdanını maharetle çektiğini, içindeki 5000 dinarlık banknot demetini - bütün parası zaten o kadardı - aldığını farketti. Adam, cüzdanı tekrar yerine koyduktan sonra paraları masanın üzerindeki sakının altına yerleştirdi. Sonra Danilo'yu uyandırdı.

Arkadaşca bir tavırla, "kalkın artık," dedi. "Vapura ancak yetişirsiniz."

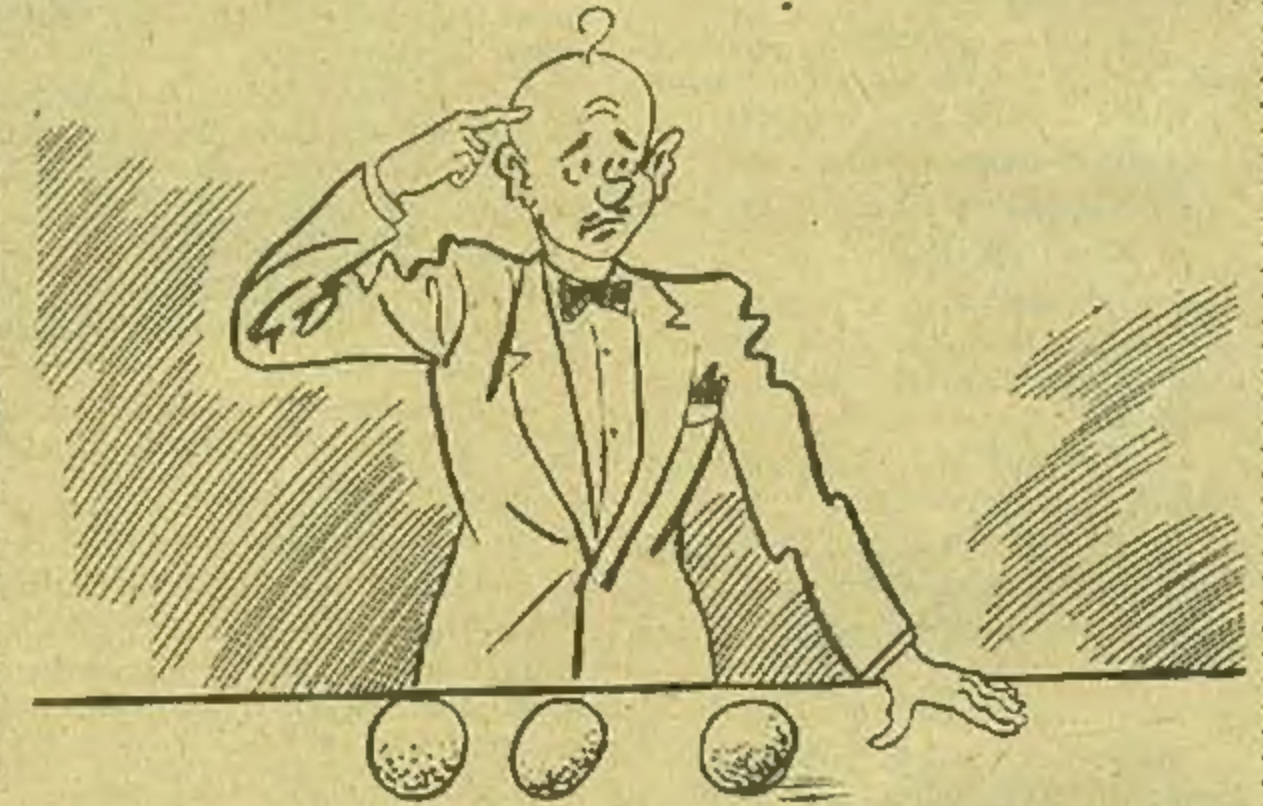
Danilo, sanki yeni uyanıyormuş gibi gözlerini açtı. Adamın geçim yolu buydu her halde. Danilo'dan evvel burada kimbilir kaç kişinin canını yakmıştı. Bir gecede beş bin dinar hiç de fena bir şey değildi. İyi ama, şimdi ne yapacaktı? Polis çağırmağa kalksa vapuru kaçırdı. Bu işi kendi kendine halletmeyi de düşündü ama belki de adam silâhıydı. Aklına bir şey geldi.

Adama, "Yüzümü yıkamak istiyorum," dedi. "Zahmet olacak ama lütfen bana biraz su getirir misiniz. Suyun nerede olduğunu bilmiyorum."

Ev sahibi odadan çıktı. Danilo hemen sakayı kaldırıp altındaki paraları cebine koydu. Sakayı gene eski haline getirdi. Bütün bunlar ancak beş saniye sürmüştü.

Presdolonas Petar, Jadranski Plov gemi şirketinin en iyi gemisiydi. Danilo, güverteden Susak şehrinin gözden kaybolmaya başlayan kulelerini seyrediyordu. Paralarının geri dönüşünü kutlamak için kamarottan bir şişe Prosecco şarabı istedi. Adam, şaşkın şaşkın, parayı bir türlü veremiyen Danilo'ya bakıyordu. Danilo, daha çok şaşırıyordu. Cebinden çıkardığı banknot demetini tekrar tekrar sayıyor, fakat her defasında 12000 dinar buluyordu.

KEŞKİN ZEKA

Bay Hesabî, pek meşhur bir Aritmetikciydi. Birgün kendisine dediler ki,

"Ey Hesabî, şurada 3 portakal var. Bu üç portakalı 2 baba, 2 oğula pay edeceksin. Fakat öyle pay edeceksin, ki her birine tam ve kesilmemiş birer portakal düşecek. Haydi bakalım, göster mertliğini!"

Haydi keşkin zekâlıları! Siz de gösterin bakalım!

Ahmet ağa, 1000 lira ile 100 hayvan almak meselesini şöyle helletti:

94 kuzu × 5 liradan = 470 lira
1 koyun × 30 liradan = 30 lira
5 inek × 100 liradan = 500 lira

1000 lira

NAT PINKERTON

YAZIK PARAN
BITTI.. SABAH
KADAR GEZEBİ-
LİRDİM. BİZİM
BRADA OLSA
PLAJA SİDER
BİR YÜZER-
DİM.

YÜZMEK İSTİ-
YORSAN TAY-
MİSE AT-
LA..

ATILYAMIYACASINI MI SANI-
YORSUN.. OTELE GİDELİM
MAYOMU GİYEYİM..

BİRAZ BEK-
LİYİYİM DE
ALÖFÜ MEY-
DANA ÇIK-
SIN..

BETYA
SEN
MİSİN?

555T..
YİNE
GİDİYÖ-
RUM.

35

BETYA! SAAT ÜÇ.. BU SAATTEN SONRA

ÇIKAMAZSIN..
YARIN HALİN
FENA OLUR..

PEKALÂ
ÇIKARIM. KİM
SENİN MEYDAN
OKUMASINA
GELEMİY.

DAHA
ŞİMDİ GELDİ
YİNE GİDİYOR
BU ÇİĞNİ AME-
RİKALILAR DA
HİÇ DİNLENMEZ
LER..

YÜZ-
MEĞE
HAZİ-
RİM

SEN SA-
HİDEN
DELİSİN

BENİ İNCİTİ-
YORSUN..
BIRAK

VAZGEÇ BETYA.. HAYDI
ŞİMDİ USLU KIZLAR GİBİ
OTELE DÖN..

PARDON LORD
HAZRETLERİ..

BETYA!
BETYA!

ŞU DELİNİN ZORU-
NA BAK.. ACELE
ETMELİ YOKSA
BENDEN EVEL
KARŞIYA VA-
RACAK

İLK ÖNÜME
GİREN KÖP.
RÜDEN
ÇIKAYIM.

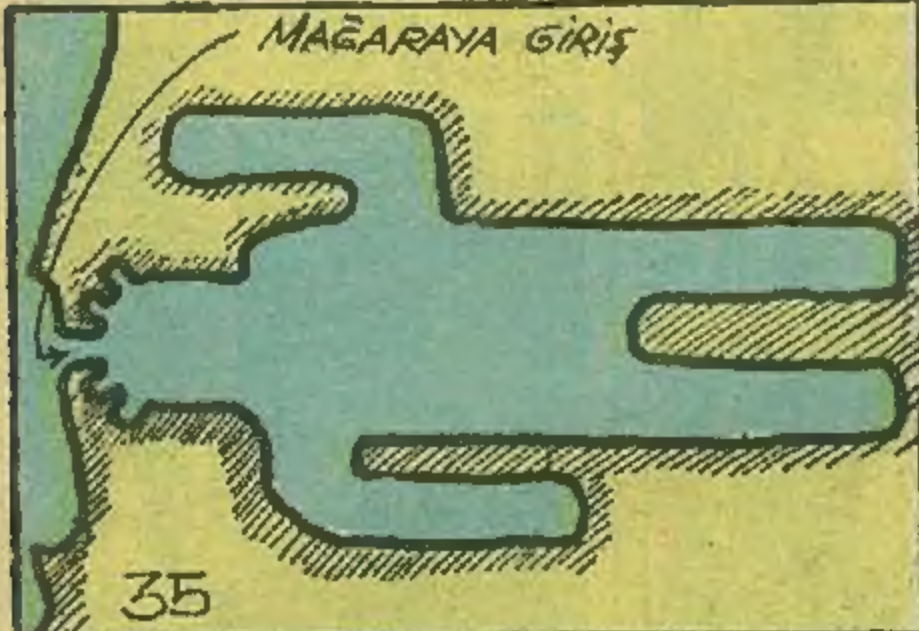
ARKASI
VAR.

BETYA TAYMİSE ATLADI

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

35
İNSAN ŞEKLİNE BENZİYEN BU MAĞARA KIZIL DERİLİLERİN FOLKORUNA "ÖLEN DEV" ADIYLA GİRDİ.

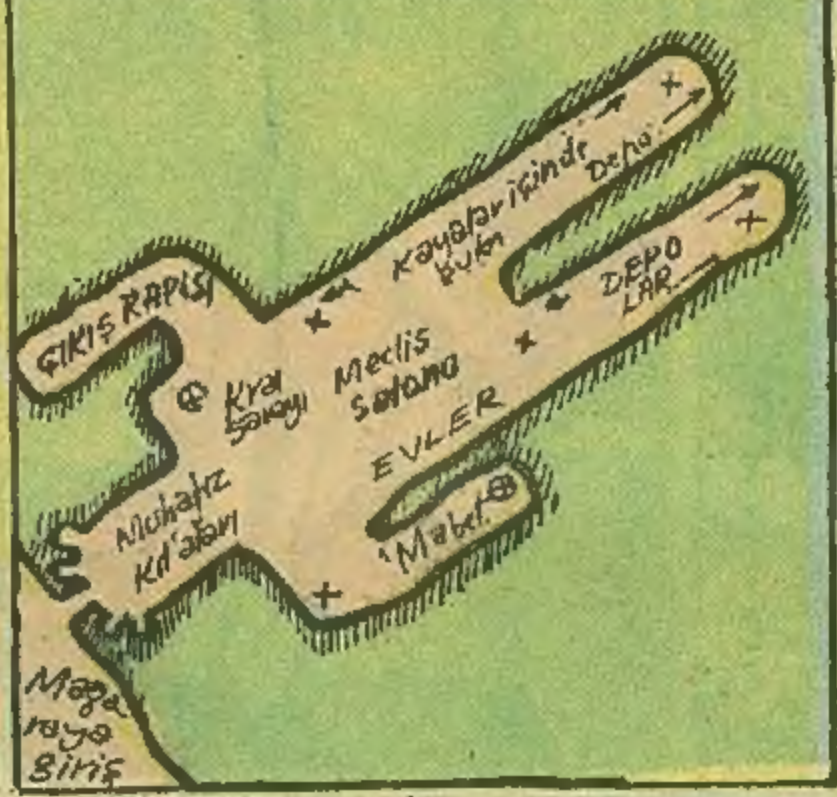
BAK ŞU PLANA ŞU YUKARI DOĞRU OLAN KOL MUHAKKAK EN YÜKSEK BİR KAYAYA AÇILAN BİR GİZLİ KAPİYE GİDECEKTİR.

BU NOKTADA, KAYANIN EN YÜKSEK NOKTASINA BİR ÇIKIŞ KAPISI NİN BULUNMASI MUHTEMELDİR.

BENİM KUYUYA DÜŞTÜĞÜM YERDEN MAĞARAYA İKNCİ BİR GİRİŞ YERİ.

ŞU SON KROKİ BENİM GÖRÜŞÜME GÖRE KIZILDERİLİLER ZAMANINDA MAĞARANIN ŞU ŞEKİLDE KULLANILDIĞINI GÖSTERİYOR

YEMekten SONRA PROFESÖRLER BİK MAĞARADA BAZI KIYMETLİ EŞYALAR BULDULAR.

BİK BUGÜNLÜK YETER GİTME ZAMANI GELDİ.

BANA ÖLEN DEV DEN BAHSEDECEKTİNİZ.

EYET, KOVBOYLARINA SÖYLE. ONLAR DA ATEŞİN YANINA GELSİNLER. BELKİ ONLAR DA HİKAYEYİ DİNLEYERLER.

ŞİMDİ SİZE ÖLEN DEVİN HİKAYESİNİ ANLATACAM

BU HİKAYEYİ BEN BİRÇOK KIZILDERİLİLERDEN ÖĞRENDİM.

BUNDAN YILLARCA EVVEL BAŞINA SÜS OLARAK İKİ BÜYÜK TAŞIN KULAGI TAKAN TEKİN ADINDA BİR KAHRAMAN YAŞIYORDU.

SİHİRLİ KULAKLARI TEKİN'İN UZUN MESAFELERİ ASMAĞINA YARDIM EDİYORDU. TARKASI VAR

YILAN

KADIN

YARA AĞIRDIR GLOKO GITTİKÇE FENALASMAKTADIR. MARSELLA YAR-
TICI HATAYI TAMIR
ETMEK İSTİYOR. BU
İSİ BİR HİRS VE KÖR-
KÜ ANINDA İŞLEMİSTİR.
FAKAT ŞİMDİ GLOKONUN
ÖLDÜĞÜNÜ VE KENDİ-
SİNİN YALNIZ KALDİĞINI
İSTEMEMEKTEDİR.

GLOKO, GLOKO... ÖL-
MEMELİSİN. BENİM
HAYATIMIN HİÇ ENEM-
MİYETİ YOK. SENİ KUR-
TARMAK, HER NE BA-
HASINA OLLURSA
OLSUN SENİ KUR-
TARMAK İSTİYOR-
RUM.

LAKIN GLOKO BITKİN BİR HALDEDİR. MARSELLA ONU
ARKASINA ALIR. KULÜBEDEN ÇIKARAK ÖTEHLİKELİ YO-
KLUSU İNMEYE BAŞLAR. BU SIRADA GLOKONUN SÖZ-
LERİ SÖYLEMEKTEDİR.

ŞİMDİ SENİ NEKADAR SEVDİĞİMİ ANLADIM GLOKO.
BU ANA KADAR BEN MEÇHUL BİR KUVVETİN TESİ-
Rİ ALTINDAYDIM. İŞTE BU YÜZDEN CİNAYETLERİN
EN MÜTHİŞİNİ İŞLEDİM. FAKAT ARTIK BU KUVVE-
TİN TESİRİNDEN KURTULDUM.

35
69

BİRDEN BİRE DAĞLARIN
ARASINDAN BİR SEHRİN
DAMLARI MEYDANA ÇIKAR.

GELDİK GLOKO, ALLAH BANA
YARDIM ETTİ. İSTİYORMUSUN
GLOKO? BİR RARÇA DAHA MUKAVE-
MET EDEBİLİRMİSİN? DUYUYORMU-
SUN SEVGİLİM?

BEN, BEN.. SENİ
HER ŞEY RAGMEN
SEVİYORUM..

MARSELLA
SEHRİN KAPISIN-
DAKİ GÜMRÜK
NOBETÇİSİNDEN
YARDIM İSTER.

BANA
YARDIM EDİN.
BU YARALIYI
KURTARMAK İÇİN
ACELE BİR DOKTOR
ÇAĞIRIN...

SAYFAYI CEVİRİNİZ

ASKERLER, GLOKOYU BİR BRANDA ÜZERİNE YATIRMAK İÇİN MARSELLAYA YAR-
DIM EDERLER.

35
70

FAKAT KIZIM BU
ADAM ÖLMÜŞ.

MARSELLA BU KORKUNÇ
HAKİKATE İNANMAZ.

HAYİR, YALAN, YALAN! ÖLÜ DE-
ĞİL BAYGIN. BİRKÂK DAKİKA
EVVELİNE KADAR KONUŞUYORDU.
BANA, ONU AVILTMAK İÇİN VARDIM
EDİN.

MAALESEF VAPA-
CAK BİR ŞEY
YOK.

MARSELLA DONUP KALMIŞ-
TIR. SOLUK YÜZÜ İZDIRAP-
TAN TAKALLUS ETMİŞTİR.

NE OLDU? ONU
KİM VURDU?

BEN.. ONU BEN
VURDUM..

DELİMİSİN SEN?
AKLINI BASINA TOPLA..

HİÇ BİR ZAMAN BU KADAR AKLI BA-
ŞINDA OLMADIM.. SİZDEN OTU-
RUP SÖYLEYECEKLERİMİ YAZ-
MANIZI RİCA EDİYORUM.

ABLAM TITANYAYI RAVENNA, CİVARINDAKİ EVİMİZ
DE ÖLDÜREN BENİM. ONU
KANALA ATIP, SAHİLE ÇIKMAK
İÇİN TUTUNDUĞU DUVARDA
ELLERİNE BEN VURDUM, BO-
ĞULLUNCAYA KADAR KAFASINA
BAŞTIRTIM. KARDEŞİM VAL-
Lİ MASUMDUR. HALBUKİ
BEN ONUN HAPSE GİR-
MESİNE HİÇ SES ÇIKAR-
MADIM.

ÇAVUŞ OTURARAK, YAZMAYA BAŞLAR.

MARSELLA BİRDEN
BİRE KENDİNDEN GE-
CER. YERE DÜŞME-
DEN ÖNCE MİRİLDİ-
NİR.

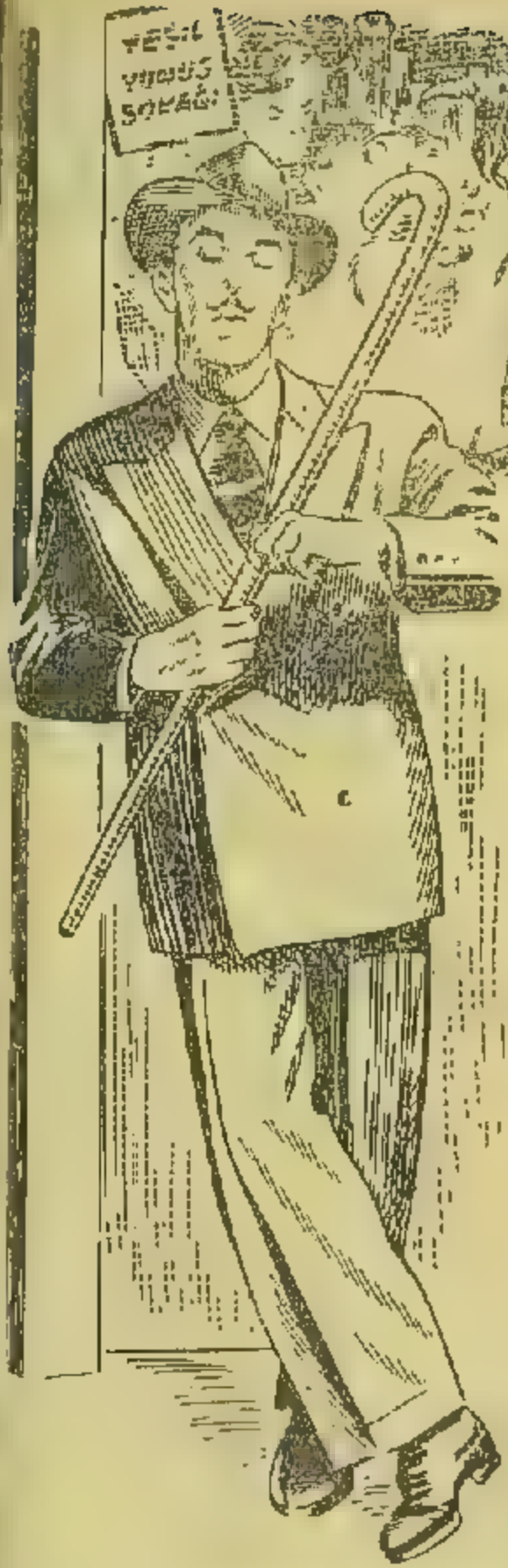
İŞTE GLOKO, İS-
TEDİĞİNİ YAP-
TIM..

MARSELLA
ŞEHRİN HAS-
TAHANESİNE
YERLEŞTİRİLİR.
İTİRAFLARI MAH-
KEMENİN CERE-
YAN ETTİĞİ VE-
NEOİÇE GONDE-
RİLİR. AVUKAT
MESELEDEN
GLOKOYA HA-
BERDAR EDER.

VALLİ NE ZAMAN SERBEST
BIRAKILACAK?..

EN ASAĞI BİR İKİ AY SONRA..
SUÇLUNUN YENİDEN İSTİC-
VAP EDİLMESİ VE MAHKEME-
NİN YENİDEN YAPIL-
MASI LAZIM.

ARKASI VAR

Baston

Yazan: Oğuz ÖZDEŞ

masun, tramvayın sarsıntısından ifade ederek kulağına doğru eğilmiş fakat, o iki kelimeyi hissediyememiştin: "Seni Seviyorum".

"Sevgilim! Bu vaziyet ilânihiye böyle devam edemez. Bir saniye olsun aklından çıktığın yok, çıldıracağım artık

"Bu pazar saat ikide Felek Sinemasının dış kapısında seni bekliyeceğim.

"Beni iyi tanıman için birkaç işaret vereyim. Uzerimde gri bir elbise olarak. Saçlarımı sağdan ayıracağım. Şapkamı elimde tutacağım ve ağzımda bir pipo bulunacak

"Muhakkak gel olmaz mı canım? Cevabın, canıma can katacaktır.

Daima seni seven
Necip'

Denkanlı, mektubu postaya attıktan sonra, elleri ceplerinde, ıslık çalarak caddeye çıktı. Çok neşeli görünüyordu. Yüzde yüz ümitvardı. Hissikablelvukuunun kendisini aldattığı pek nadirdi. Sonra, zaten yakışıklılığıyla bütün o civarda nam salmış değil miydi?

Bu yüzden, birkaç gün sonra uğrayıp kutusunu açtığı zaman, dahili bir mektup görünce hayret etmedi.

Fakat ne de olsa heyecanlanmıştı. Sevgiyle mırıldandı.

— Nihayet kabul ediyor!

Ve hızla zarfı yırttı, okumaya başladı

"Azıcım

"Verdiğim randevuya tam vaktinde geleceğim. Bir yanlışlığa sebebiyet vermemeniz ve beni zamanınız için, Amerikan kravatı takacak ve elimde kalın bir baston taşıyacağım.

"Bir noktaya daha dikkat buyurmanızı rica edeceğim. Boyum 1 metre 86 santimdir, 88 kiloyum ve eski ağır siklet güreş şampiyonlarındanız...

"Önümüzdeki pazar günü değil mi? Benim hafızam kuvvetlidir, unutmam. Siz de unutmayın ve sakın gelmemelik etmeyiniz. Kararlaştırmış olduğumuz gibi Felek Sinemasının dış kapısında ve tam saat ikide.

"Bukadar aşıkâr işaretlerden sonra beni tanımakta güçlük çekmiyeceğinizi umarım. Pazara mutlaka geliniz, bekliyorum.

Jalenin Babası

DENİZE
BİR KAYIK
İNDİ
HER YER
PROJEK-
TÖRLER
İLE TA-
RANDI

ISTIRAP KASIRGASI

Yazan = Kemalettin Tuğcu

Aşk ve macera romanı: 10

İki nişanlı yalaya doğru yürüdüler. Kapının önüne geldiler. Bu sırada bağ yolundan bir iki kişi geçiyordu. Civelek :

— Aman Bayram, dedi. Git sen kapıda dur. Bak geliyorlar. Sorarlarsa ben öyle bir karı görmedim de.

Bayram kapıya koştu. Yoldan geçenler uzaklaşmışlardı. Arnavud geriye döndüğü zaman Civeleği göremedi. O yalının kapısından içeriye dalmış, karanlık avluda el yordamı ile ilerlemeğe, etrafı dinliyerek ne yapacağını düşünmeğe başlamıştı. Dışarıdan Bayramın telaşlı sesleri geliyordu :

— Hoy more nereye girmişsin? Korkmuşsun bre.

— 9 —

Dışarıda, küçük hanımefendinin çıkmasını bekleyen Behram, ince bir çığlıktan sonra, bir gürültü duyunca irkilmiş, yüreği çarparak kulak vermişti.

Odadan ancak ancak bir canavar homurtusuna benzeyen, kısık, homurtulu sesler geliyordu.

İhtiyar ve çilekâr adam bir iki dakikadan fazlasına tahammül edemedi. Kapıya doğru yürüdü. Elini topuza attı. Artık birşey düşünemiyordu. Açılan kapının eşiğinde durdu.

Gördüğü manzara hem hazin de fecidi. Yerde, açık saçık yatmakta olan kızın bir bileğine yapışan Mansur, onu çekiyor, sürüyordu.

Kapının açıldığını görünce avını bıraktı. İçleri kanlı gözlerini kapıya dikti. Behram bir makine gibi hareket ediyordu.

Herledi.

İgildi.

Kızı kucakladı ve belini doğrultarak ayağa kalktı.

Kapıya döndü. Kıymetli yükü ile beraber koca salonu geçti, merdivenleri teker teker inmeğe başladı. nihayet sahanlık hizasında başı da kayboldu.

Mansur ne olduğunu anıyamamıştı. Büyük bir şaşkınlık içinde bakıyordu. Dakikalarca böyle hareket-siz, sessiz kaldı. Büyülenmiş gibi duruyordu.

Nihayet dudakları kıpırdadı :

— Arap, kıızı aldı, götürdü.

Göğü hırsla kabarıp iniyordu. Solukları bütün sofadan duyuluyordu. Nihayet aklı başına geldi. Birden korkunç, sinirli bir öfke beynini sardı. Yırtık, vahşi bir sesle haykırdı :

— Araaaap! Buraya gel.

Sesine kimse cevap vermedi. Bir-kere daha, sonra bir daha haykırdı. Vine cevap alamadı.

Sıçraya sıçraya sofanın boyunca koştu. Merdivenlere haykırdı :

— Araaap buraya gel.

Aşağıdan, titrek, ince, inilti halinde bir ses duyuldu :

— Geliyorum Beyefendi.

Fena halde soluyordu. Göğü sık sık işletilen bir korükten farksızdı. Kendisini toplamaya çalıştı. Geri döndü. Gözleri arnavude ilişti.

Kendisinin iki, üç misli boyda

olan Ramazan şaşkın bir halde bakıyordu. Arkadaşından şeytan lâkirdisini işiten ve koca binada böyle bir yaratığın varlığına hemen hemen unanan arnavut büyük sıkıntılar içindeydi. Koskoca sofanın her tarafına dikkat ediyor, nereden ne çıkacak diye bekliyordu.

Mansur odasına girer girmez kırbağı eline aldı. Bir iki defa yerinden sıçrayıp hız alarak koltukların bacaklarına indirdi.

Sabırsızlıktan dişlerini sıkıyor, gözlerini kapıdan ayırmıyordu.

Bir, iki defa zile bastı.

Fakat Behram gelmedi.

Gittikçe artan bir hırsla tekrar sofaya çıktı. Elinde kırbağıla merdivenleri inmeğe başladı.

Orta katı görebileceği dönemece geldiği zaman birden durdu. Kulak verdi. Sofada, yüzünü kibleye çevirmiş, iki elini açmış, beyaz başörtülü bir kadın ağıya ağıya dua ediyordu :

— Sabı sıbyanın yüzü suyu hürmetine sen bu belâyı başımızdan defet Tanrım. Sen herşeye kadırsın. Hacet kapılarını aç bize iki gözüm Allahım.

Bu ses ara verdikçe, odalardan hirisinden hicırıklı bir kadın sesi duyuluyordu :

— Behram efendi, şuradan çiçek sayunu ver.

Arabin hicırıklı sesi inliyordu.

— Dızlerim tutmuyor kalfacığım. Yerimden kalkamıyorum.

Otur, otur sen. Uzulme, bir yerine iner. Şimdi ağır yavruca.

Mansur aşağıya inmeğe cesaret edemedi. Bu defa ayak seslerini duyurmamak için potinlerinin uçlarına basarak merdivenleri çıktı.

Aradan saatler geçti.

Hazin, sinsi, sıkıntılı bir gece, yavaş yavaş Boğazın suları üstüne çıktı. Sular karardı.

Behramın gelmesini sabırsızlıkla bekleyen Mansur yeniden merdivenlere doğru yürüdü.

Karnı acıkmıştı.

Sofada elektrik yanmıyordu. Odadan taştan ışıklar sofayı biraz aydınlatıyordu. Merdiven başına kadar gitti :

— Fellaah! Diye bağırdı.

Serinin aksilerini dinliyerek bekledi. Bu anda etrafına bakındı.

Yazhanenin üzerinde yanan e-

Merdiven başına kadar gitti: « Fellaah! » diye bağırdı.

lektrik lâmbasının ışığı gölgesini, karşılıklı bembeyaz badanalı duvara aksettirmişti.

Korkunç, kapkara, kambur bir dev.

Bunun kendi gölgesi olduğunu anıyamadı. Sonra kendi uzviyetini, kendi sakat ve yumruğu bedenini hatırladı. Daha fazla kızdı :

— Hey, kimse yok mu orada?

Battal sofanın köşeleri hey! hey diye tekrarladılar.

— Huuuu! Huhuhuu! Huuuuu!

Baykuş ötüyordu.

Ve dışarıda anlaşılmas sesler, gürültüler vardı.

— 10 —

Başı örtülü Gülmisal, geniş bir kanapenin önünde yere dıçokmuş Şerminin, küçükhanımefendinin ayaklarını oğuyordu.

Şermin, bu koltuğun yarı üstünde ve yarı Behramın göğsünde yatıyor, hicırca hicırca ağlıyordu :

— Bırakma beni lâlaciğim. Allah aşkına beni bırakma. Korkuyorum. Of anneciğim korkuyorum!

Yüzü hâlâ mermer gibi ak ve gözleri çürümüş gibi kırmızıydı. Çiğnenmiş bir kedi yavrusu bitkinliği ile kendisini bırakmıştı.

Behram onu tutmama düşecekti.

— Kapıyı kapatınız dediciğim. Allah aşkına kapatınız kapıyı. Gelmesin buraya. Korkuyorum. Gidelim buradan, kaçalım buradan.

Peyker kalfa hızlı hızlı yürüdü. İlk defa bir hürmetsizlikte bulunarak küçük hanımefendinin yarı yarıya üzerinde oturduğu koltuğun kenarına ilişti. Acele ile başörtüsünü çenesinin altından düğümlüyerek bir

elini kızın titriyen omuzuna koydu. Herkesi sükûta davet eder gibi sesini yükselterek :

— Bismillâhırramanırrahimmm!

Dedikten, sonra okumağa başladı :

— Allahûla ilâhe illâ hüvel.

Genç kız çırpınmayı, ağlamayı kesmişti. Gözleri bir kurban mazlûmiyeti ve masumiyetiyle kapatmıştı.

Sanki duanın tam tesirini görmek istiyordu.

Behram boynunu bir tarafa çevirmişti.

Gülmisal, başını pencereye doğru çevirmiş, sessiz sessiz ağlıyordu.

Bu anda, yukarıda kısık bağırmalar olmağa ve şangırtılar kopmağa başladı.

Peyker kalfa, duasını kesmeden. Behrama, kaş göz işaretleriyle ve biraz da sesinin tonunu yükselterek bir şeyler anlattı.

Lâla, okşar gibi yaparak, içi beyaz, üstü kahverengi, ince, uzun parmaklı zayıf eliyle Şerminin kulağını kapattı.

Merdiven başında kısık kısık bağıriyordu :

— Fellâhl! Kimse yok mu orada?

Şermin kendisinden geçmiş, u-yur gibi duruyordu. Kalfa gürültüler bastırmak için âdeta haykırıyordu :

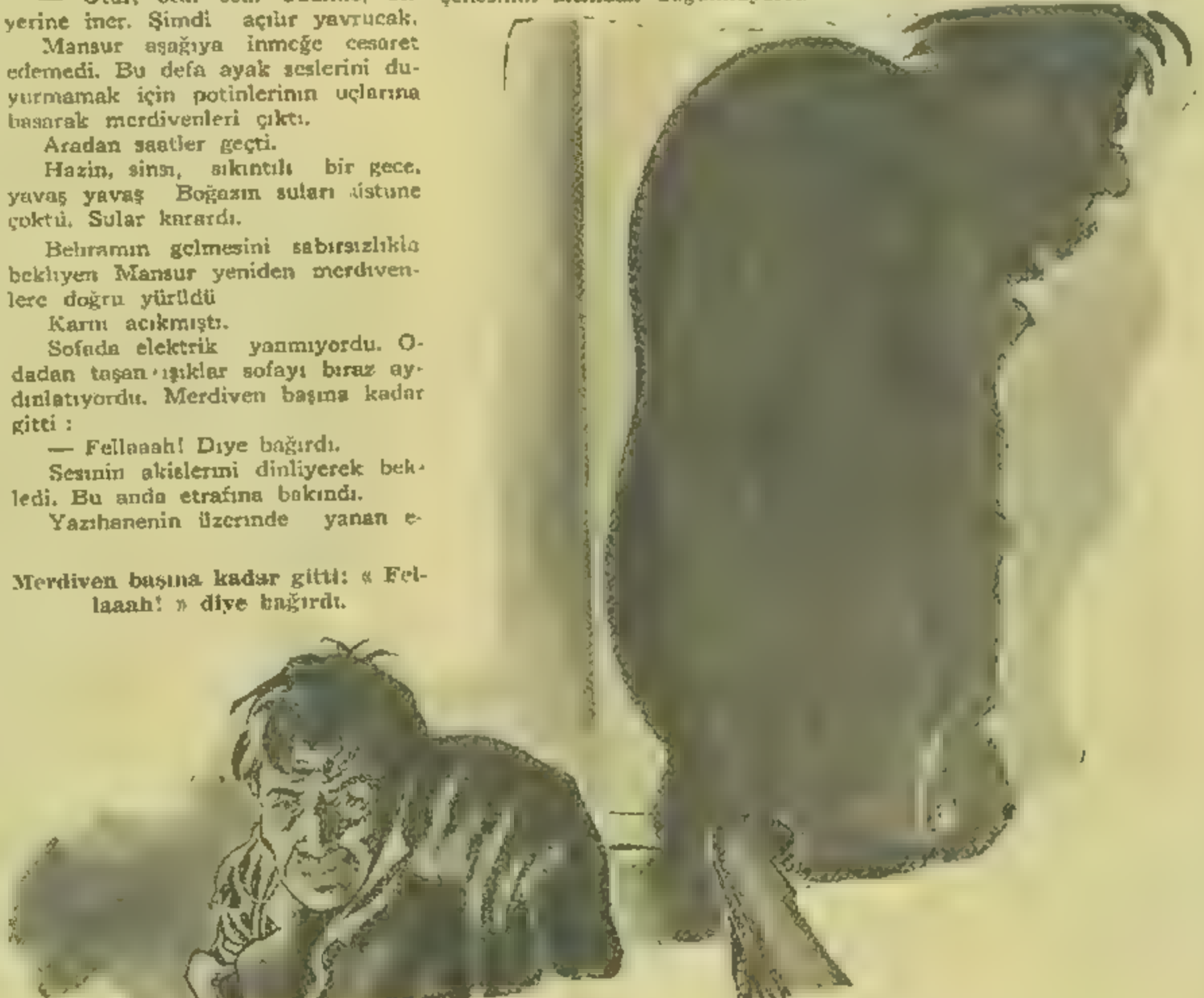
— Lahavle velâkuvveti illâ billâhı

Diye söylenmeğe başladı.

Birkaç defa kızın başından başlayarak ayaklarına kadar sıvazladı.

Bitkin bir halde bulunan Şermin uyumuştu.

(Arkası var)

Sık ve Ucuz

Nakleden: A.B. CANGİL

Bir hafta sonra, Avrupalı bir kibar eğlence şehirlerinden birinde arkadaşı Perri'ye rasladı. Oradan, buradan, bir sürü şeyden bahis açtılar. Mesleksiz ve gelirsiz oldukları halde bey gibi yaşamının sırrına ermiş olan insanlar, birbirlerine çok enteresan şeyler anlatmasını bilirler. Böyle tatlı, tatlı konuşurlarken adam, birdenbire durdu ve Perri'ye sordu:

— Nasıl? Elbisemi beğendin mi?

Perri, isten anlıyan bir gözle esvabı süzdü ve:

— Harikulade bir terziymiş! Kumaş da pek nefis! dedi. Bizim gibi insanlar daima güzel giyinmelidirler. Ama bu elbise, sahiden pek güzel olmuş. Kim bilir sana kaç para patlamıştır?

— Kaça mı patlamıştır? Metelik bile vermedim!

— Haydi haydi! Benden sakla-ma!

Beriki ısrar etti.

— Vallahi metelik vermedim! Birkaç gün önce Kopenhag'daydım. Bir dükkâna girdim, bir seyahat esvabı için kumaş istedim. Uzun u-zun seçtikten sonra iki nümune al-dım ve bu gri kumaşın mostrasıyla şehrin en meşhur ve pahalı iki ter-zisine giderek her birine birer kat spor elbisesi sipariş ettim. Fakat el-biseyi 48 saatte istediğimi söylemiş-tim. İkisi de razı oldu... Hakikaten de iki gün sonra sabahleyin saat on sularında terzilerden biri esvabı ge-tirdi. Öteldeki odamda elbiseyi gi-yip prova attım. Hoşuma gitti. Yal-

nız pantalonu kabahat buldum. Bi-raz bolca gibi duruyordu. Kendisi-ne: « Bu pantolonu düzeltin de böyle getirin! » dedim. « Saat üçte geli-rim bayım! » diyerek gitti ve hesa-bı da geleceği zaman görmek üze-re sözleşti. Ceketle yeleği tekrar geri götürecekti değil ya? Onlar da bende kaldı tabii...

Saat onbirde öteki terzi geldi, O da aynı kumaştan, aynı biçimde bir elbise dikmişti. Onun giydirdiği esvabın da ceketle yeleğine itiraz ettim. Pantolonunu beğendim. O da ceketle yeleği düzelterek saat üçte getirmek üzere gitti.

Saat onikide ben yeni esvabımı giyinip tayyareye binmiş ve Kopen-hagdan hareket etmiştim. Onlar, saat üçte otele geldikleri zaman ne yaptılar bilmiyorum!

MANDRAKE SİHİRBAZLAR KRALI

DENİZ KIZI

MOTORUNU BULDUM
BİR ŞAMANDIRAYA
BAĞLAMİŞTİ. KENDİ
ORTADA YOKTU.

ŞAMANDIRANIN ETRA-
FINDA ONU BULMAK
İÇİN DÖRT DÖNDÜM. KI-
YIDAN ON MİL UZAKTA
BU NE İŞTİ YARABBI!

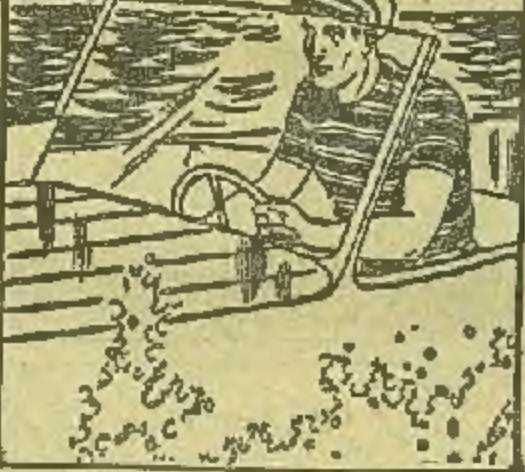
Uzun boylu, sık ve gençten bir adam olan müsteri, kumaş dükkânı tezgâhlarına şöyle dedi: — Bir seyahat elbisesi diktireceğim de onun için kumaş arıyorum! Çok kalın bir şey olmasın, çok ince de istemem. Fiat mevzuubahis de-ğil. En iyi cinsten bir şey olması lâ-zım!

Tezgâhtarlar, insan sarrafıdır. Dükkân tezgâhtarı da: « Ya diplo-mat, yahut da tiyatro artisti filân olacak! » diye düşündü. Ve müste-rinin önüne yığın yığın kumaş top-ları inmeğe başladı. Nihayet gri ve kahve rengi iki kumaş beğenen müsteri, bu toplardan birer parça mostralık kestirdikten sonra şöyle dedi:

— Şu iki kumaşı çok beğendim! Terzime gideyim de bakalım o hangisini tavsiye edecek? Sonra ge-lir, alırım!

Fakat dükkândan çıktığı vakit kahve rengi kumaş mostrasının yüzüne bile bakmadan bir tarafa atıverdi. Zahir, gri kumaşı beğen-miş ve terziye sormaya lüzum kal-madığını hesaplamış olacaktı. Lâ-kın tekrar içeri girip toptan kestir-memişti. Her ne hal ise!

ERTESİ GÜN YİNE AYNI
YERE GELDİM. NE MO-
TOR VARDI NE ŞAMAN-
DİRA! GÜNLER GÜNÜ
ONU ARADIM.

EN SONUNDA ÖLDÜĞÜ-
NE İNANDIM
VE ONU
ARAMA-
DIM..

— NİHAyet BÜGÜN
SİZ Ondan BA-
SEDİNCE..

— DERTLERİNİZ
DEBREŞTİ...
HAKİKATEN ONU
OLTANLA TUT-
TUM.

DEYV İLE
ESRAREN
GİZ MERMA
SI HAKKIN-
DA FİK-
RİN NER?

ANLAMIYORUM
NARDA.. ÖĞ-
LANCIK KENDİ-
Nİ YİYİP Bİ-
TİRİYOR.

MERMA NEREDESİN? SENİ
BİR KERE, BİR KEREÇİK
DAHA GÖREBİLSEM!

DEYV!
SENİ SON
BİR KE-
RE DA-
HA GÖR-
MEĞE
GELDİM

MERMA HEP
SENİ DÜŞÜNDÜM
HEP SENİ GÖRE-
YİM DİYE
DUA ETTİM

BENİ TAKİP
ETTİN DEYV..
BENİ TEKRAR
GÖREMEZSİN
SANA VEDAA
GELDİM.

YOK.. BIRAKMA BENİ..
OLAMAZ
ALLAHA
İSMARLADIK

ARKASI VAR

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,
Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllık (12 sayı) 12 lira
6 aylık (6 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yarı işlerini idare
eden: TAHSİN DEMİRAY

Baskıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

zaman görülen tipte, kırmızı yüzlü, ve kat kat gerdan yakasına yaslanan bir adamdı. Bir dilim ekmeğe yağ sürerken, selâmsız kelâmsız sordu:

— Ne istiyorsunuz?

Volf, şapkasını bir iskemleye bıraktı.

— Siz Her Bartles misiniz?

Evet.

Ev sahibi, ziyaretçisine kurnaz bir bakışla baktı ve sordu:

— Siz Almancınız değil mi?

— Amerikalı Almanım Her Bartels!

Adam, hemen bir küfür savuracakmış gibi göründü, sonra bir yudum sütlü kahve içerken:

— Eyy... Ne var, diye söylendi.

— Sizin Amerikada Raynhold Fürth adlı bir ahabanız vardı değil mi?

Bartels, ekmeğini ısırırken:

— Bu ismi hiç duymadım, dedi.

— Nasıl duymadınız? O da harpte, Amerikadaki Alman gizli teşkilatında çalışıyordu.

Bartels başını önüne eğdi:

— Olabilir ama kendisini tanımiyorum.

— Geçenlerde Amerikada öldü ve bıraktığı vasiyetneme ile sizi vâris tayin etti.

Öteki hızla başını kaldırdı. Yuvarlak yüzünde kurnaz bir tebessüm çukurlaştı:

— Sahl mı? Nekadar bırakmış?

Sonra bir iskemle göstererek:

— Buyrun, oturun! dedi.

Vaziyet nazikti. Volf, bu mülakatı hazırlayabilmek için bir gazete de okuduğu bir makaleyi hatırlamıştı. Bu yazıda eski bir casusun birkaç yüz dolar bırakarak New York yakınında Roqesterde ölümlü anlaşıyordu. Noterler harıl harıl vârislerini arıyorlardı.

Fon König, Bartelsin sorduğu suale cevap vermeden önce biraz vakit geçirdi. Adama, fazla mübalağaya kapılmadan yüksekçe bir para söylemenin doğru olacağını kestirdi. Ve otururken:

— Size on bin dolar kadar bırakmış! dedi.

Muhatabı:

— Fena para değil, diye söylendi. Vasiyetnamenin bir kopyası var mı yanınızda?

Bu sözleri söylerken elini de uzatmıştı. Volf bu suale hazırlanmıştı ve vasiyetnamenin kopyasını henüz tedarik edemediğini, çünkü ölünün ailesinin bu vasiyete itiraz etmekte olduğunu söyledi.

— Dava açmak lâzım! dedi.

Sonra da bu meselede Her Bartelsin menfaatlerini müdafaa etmekten çok memnun kalacağını, bu işin bağlanışta kendisi için hiçbir masrafı icap ettirmeyeceğini, sadece dava bittikten sonra mirası kendisiyle paylaşmaya razı olması lâzım geleceğini söyledi. Volf, bunları anlatırken için için gülümsüyordu. New Yorkta yaptığı son iş, taksitli forlûğü olmuştı ve noter ve avukatların müşterilerine ne şekilde miram anlattıklarını pek iyi öğrenmişti. Onun için rolünü oynarken hiç zorluk çekmiyordu.

Fakat Bartels memnun görünmedi. Kaslarını çatıyor ve küçül gözlerini devire devire bakıyordu. Lâkin cevap vermeden önce yanındaki masada duran telefonun zil çaldı. Ahizeyi akesi akesi aldı, fakat edası birdenbire değişmekte gecikmedi. Hürmelle:

— Bir dakika Her Doktor! dedi. Sonra, sesini yükselterek bağırdı:

— Marya!

Yaşlı kadın, ayaklarını sürüy sürüy odaya girdi.

Bartels, Volfu göstererek:

— Bu Bayı salona götür, dedi.

(Arkası var)

HEYyyy!
ÇOCUKLAR YÜZ
BAŞINIZ GELDİ.
YARDIM EDİNDE
ŞU HERİFLERİ
ZİBARTALIM.

KORSANLAR KRALI

no:5

HALK SİZDEN BIKTI.
KRAL İLGİNİZİ
EMİYOR. DEĞÜLÜN
GİDİN.

KRALIN ADAMLARINI
SOYUP
SAHİLE ATILAR.

YÜZBAŞININ SESİNİ DUYAN GEMKİLER ATILAR.
KRALIN ADAMLARINI YENDİLER.

SEVGİLİ DOSTLARIM
SİZE PARİSTEN
YENİ HAVADİSLERİM
VAR. HEMEN DENİZE
AÇILACAĞIZ.
AÇIN YELKENLERİ
YAŞASIN HÜRİYET.

KORMORAN KRAL
14. LÜİYE İSYAN
BAYRAĞINI AŞTI.
DENİZE AÇILDI
ÜÇ SENE
UZAKLARDA
DOLAŞTI.

3 SENE
SONRA
FRANSA
KIYILARINA
YAKLAŞTI.

İKİ GEMİ YAKLAŞTILAR. YENİ
GELENİN ÜSTÜNDE KRAL
BAYRAĞI SALLANIYORDU.

HAZIR OLUN
RAMPA EDECEĞİZ.

ARKASI
VAR.

GİZLİ - VAZİFE !..

ESTERLE ROZİN AN'IN BAŞINA GELDİLER. İHTİYAR KADINI TESELLİYE ÇALIŞTILAR.

TERBİYESİZ.. İHTİYAR KADININ TOKAT ATILIR MI?

AZ KALSIN ÜZERİNE ATI- LACAKTİM..

ÜZÜLMİYİN YAVRULARIM.. BU TOKAT BANA ÇOK AĞIR GELMEDİ. ESKİ GÜNLERİMİ HATIRLATTI.

AN İSTİRAHAT ETMEK İÇİN ÇEKİLDİ

ZAVALLI İHTİYARCİK... GALİBA ARTIK ÖTEKİ DÜNYAYA GÖGECEK.. İNSAN ÖLECEĞİNE YAKIN BÖYLE İŞ KENCELERE KOLAY KATLANIRMIŞ..

O AKŞAM ALEN VE MİSELİN TEGMEN VOLF İLE AKŞAM YEMEĞİ YEDİLER.

EMİR GAYET AÇIK FRANZ.. ESİRLERİ MÜMKÜN MERTEBE ÇABUK ÖTEKİ DÜNYAYA GÖNDERECEĞİZ.

HAKKINIZ VAR KOMUTANIM.. BU YÜZBİNLERCE ESİRİ BESLEMELİK MESELE

BİZİM RIZKIMIZDAN KEŞİP ONLARA YEDİRİYORUZ

HEPSİNİ TOPTAN KURŞUNA DİZSEK NE OLUR SANKİ..

İŞLERİMİZİ O KADAR GÜRÜLTÜLÜ DEĞİL.. DAHA GİZLİ KAPAKLI YAPMALIYIZ

ÖYLEYSE BIRAKALIM AGRIKTAN ÖLSÜNLER

UZUN... UZUN BİR İŞ.. İÇLERİNDE ÖLMEMEK TE İSRAR EDENLER O KADAR ÇOK KI..

ÖYLEYSE, ESİRLERİ ÖTEKİ DÜNYAYA GÖNDERMEK İÇİN BASKA ÇARE DÜŞÜNMEYİ.

DÜŞÜNÜLMÜŞÜ VAR. GAZ ODASI.. NEREYE SEBİTER!

GAZ ODASI!.. BÖYLE BİR LAF DUYMUŞTUM.. NE MENE SEY OLDU GÜNÜ BİLMIYORUM

OH!.. ÖYLE BASİT Kİ.. BEŞYÜZ KİŞİYİ BİR ODAYA SIKIŞ SIKIŞ DOLDURURSUN SONRA BİR MÜSLÜK AÇAR SIN..

ALEN ALMAN SUBAYININ BU CÂNİLİĞİ SAKİN BİR SESLE ANLATMASINA HAYRET ETTİ.

FRANZ!.. HAYDİ SEN GİT YAT.. SEN ÇOK YORGUNSUN

OH OH!.. SEPETLE NİYORUZ DESENE..

KOMUTANIM MÜSAADE EDERSENİZ KARDEŞİ.. Mİ GEÇİREYİM.. YİNE DÖNER SELİRİM. ÇOK MERAKLI DIR DA..

MÜSAADE SENİN GÜZELİM.. ÇABUK GEL.. SENİ BEKLIYORDUM.. GEL BİR BİRA DAHA ÇEKELİM..

SENİ BU HAYDUTLA BAŞBAŞA BIRAKAMIYACAĞIM

BEN KENDİMİ KORURUM.. SEN BİRAZ DAHA KALSAYDIN ADAMIN ÜSTÜNE ATILIR ÇARTIN.

HAKKIN VARR VAZİFEMİN BU KADAR GÜÇ OLACAĞINI HİÇ TAHMİN ETMEMİŞTİM.

BANA BİRŞEY İÇİN SÖZ VER ALEN... BU HAYDUTU BEN KENDİ ELİM İLE HANGERLİYECEĞİM.

ARKASI VAR

BİNBİR ROMAN

5

İKİ AŞK ARASINDA

İRİDE'NİN TAVSİYESİYLE
DANS OKULUNA YAZI-
LAN MIRMA, ORADA
ÇOK GÜZEL BİR KIZ
OLAN LORENNİ İLE
TANIŞIR.

BİLİYORUM, HER-
KES AYNI FIKIRDE.

DERSTEN SONRA KIZLAR SOYUNMA
ODASINDA BİLİŞİRLER.

BİLİYORMUSUN MIRMA, ERKEKLERİN DERHAL HOŞLI-
NA GİTMEK BAZAN ÇOK SIKICI OLUYOR. ON ÜÇ
YASINDA İKEN SÖZLERİ-
NE KULAK ASMADI-
ĞIM BİR ÇOCUK, KEN-
DİNİ NEHRE ATMIŞTI!

SONRA NE
OLDU LORENNİ?

BUGÜN MATMAZEL, DİREKTÖRE
SİZİN İÇİN ÇOK GÜZEL BİR
KIZ DİYORDU.

YEMEKTE MIRMA
BABASINA HEPL LORENNİ-
DAN BAHSEDER...

BÜTÜN TARİFLERİNE RAĞMEN
ONU GÖZLERİMİN ÖNÜNDE
CANLANDIRAMIYORUM.

BEN GÜZELDEN ANLA-
RIM, ONU GÖREMEZ-
NİYİM?

HİÇ KURTARDILAR GİTTİ,
HEM BEN ERKEKLERİN AŞKLARINDAN
ZİYADE BENİM İÇİN DELİ OLMALA-
RINDAN HOŞLANIYORUM.

LORENNİ, HERHALDE GÜZEL
OLMADIĞIM İÇİN HİÇ KİMSE
BANA AŞK İLAN ETMEDİ.

ERTESİ GÜN EVDE HAZIRLIK VARDI.

İRİDE NİÇİN NESESİZ
GİBİSİN?

HAYIR, HAYIR! BİRAZ
DALGINIM. BU AK-
SAM YEMEK GÜ-
ZEL OLSUN
KI BABAN
HER AKSAM
EVDE KALSIN.

YARIN AKSAM YEMEĞE
DAVET ETSEK OLMAZMI?

TABI, BEN
DE EVDE KALIR SÜĞÜ-
ZELİ GÖRÜ-
RÜM.

ARKASI VAR